

Adventhírnök

A JUGOSZLÁVIAI ADVENTHÍVŐK GYŰLEKEZETI KÖZLÖNYE

I. ÉVFOLYAM

BEOGRÁD, 1939 AUGUSZTUS

8. SZÁM

Az igazi keskeny út!

A nagy csalódás után 1844-ben, amikor Portlandban egy testvérnőnél látogatóban voltam, amíg imádkoztunk, úgy tűnt fel nékem mintha nagy fény vett volna körül és mindég feljebb emelkedtem volna a földről. Ekkor megfordultam, hogy megtekintsem az adventi népet a földön, de sehol sem láhattam. Ekkor egy hangot hallottam: „Figyelj egy kicsit jobban és tovább!” Felemeltem szemeimet és láttam egy keskeny utat, amely mindinkább emelkedett a földről. Ezen úton haladt az adventi nép a mennyei város felé, amely a világ végén van. Mögöttük egy erős fény látszott, amely az út elejétől keletkezett. A fény ahogyan azt az angyal nékem mondta: az „éjféli kiáltás” volt. (Máté 25, 6.) Ez a fény bevilágította az egész utat, a hívők lábainak szövéténeke volt.

A nép figyelte Krisztust, aki előttük járt. Hamarosan sokan elfáradtak és azt mondták, hogy a város igen messze van, ők nem gondolták ezt. Krisztus buzdította őket felemelvén jobbát, ahonnan fény áradt ki és az egész adventnépre kiáradt. Mindenki így kiáltott: „Halleluja!” Némelyek elvetették e világosságot és azt mondták hogy ez nem Isten, aki őket ilyen messze vezet. Ezek mögött a világosság azonnal kialudt s lábaik sötétségben botorkáltak, amelyért ellankadtak és elestek. Elvesztvén maguk elől a világosságot és Krisztust, s végezetül a sötét világba estek.

G. White Ilona

„TARTSÁTOK KI!”

„A szenvedés a keresztény jótévője; a kísértések, melyek felett győzedelmeskedünk, erősítik a lelket.”

(Nyegos)

Már húsz esztendeje annak, hogy mint diák a Husz János földjén Csehországban éltem. Itt megismerkedtem két prédikátor, Poleđinka és Popelkuval és Megváltómmal és az ő igazságával.

Elhatározásom elején Isten mindjárt az ő iskolájába vezetett: a „küzdés és szenvedés” iskolájába. Mindeztől igen nagy nehézségekben mentem keresztül. (Zsolt. 71. 20.) Életem hajója igen sokszor fordult meg igen nagy veszélyekben. A háborgó tengeren hajózott, habjai és hullámai hányták ide-stova, de a jó Isten soha sem engedte meg, hogy összetörjön és megrongálódjon. És én ezért szívem mélyéből hálát adok néki kiáltván: „Halleluja, hála és hálaadás legyen a mi Istenünknek az ő örökkévaló kegyelméért!” Eleinte nem értettem meg, hogy miért jönnek reám e nagy megpróbáltatások és szenvedések, de később nyilvánvaló lett előttem, mert megtudtam, hogy mind ez azért jó reám, hogy jobban megérthessem a szenvedőt és a szegényt. Igen sokszor mentem azon tapasztalatokon keresztül, melyek az Apostolok Cselekedetei 4, 1—3 és 23, 12 szövegben vannak megemlítve. Az én családom még sokkal többet élt át, vagyis azon tapasztalatokon ment keresztül, amelyek a Jelenések 12, 11 versében vannak megemlítve, melyeknek emlékét soha sem fogom elfelejteni.

Olyan gyorsan közeledünk mindennek a vége felé, a gonoszság pedig a küszöbön áll folytonosan, s így a megpróbáltatások és a kísértések mind nagyobbak. De erre Krisztus felhívta figyelmünket, netalán Sátán félrevezethetne bennünket: „Jaj néktek... mert a Sátán, tudván hogy ideje rövid, igen megharagudék...” Jelenések 12, 12.

Mindamellett, hogy Sátán ma ravaszságainak utolsó cseljeivel működik, ez az idő alkalmas arra, hogy az utolsó küzdelem és győzelemre el határozzuk magunkat. Ma a megöltelek lelke így kiált a menny felé: „Meddig nem ítélisz még és nem állasz bosszút a mi vérünkért?” (Jelen. 6, 9, 10.) Az Isten pedig felel nekik: „És mondaték nekik, hogy még egy kevés időig nyugodjanak, amíg beteljesedik mind az ő szolgátságainak, mind az ő atyjuktáinak száma, akiknek meg kell öletniök, amint hogy ők is megölettek.” (Jelen. 6, 11.)

Ez az a veszélyes és sajnálatos idő, amelyről a Bizonyoságtételek írnak: „És a nyomorgóknak és szenvedőknek kiáltásai a mennyekig fognak hatni.” „A kis szarv az egész világba nagy és hatalmas épületeket emel, melyekben megtervezi az üldözéseket.” Erről az időről az Úr angyala a következőket mondotta Dániel prófétának: „És lőn olyan nyomorúság, amilyen még nem volt amióta a világ van és amióta azt a népek lakják.” Továbbá: „És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindeztől. És abban az időben megszabadul a te néped, aki csak beírva találtaték a könyvben.” (Dániel 12, 1.) János apostol látta a győzteseket az üvegtengeren, amint éneklék a hálaadóéneket. (Jelen. 15, 2, 3.)

A küzdelem mindég nagyobb lesz, ahogy a vég felé közeledünk. De Krisztus igen nagy ígéretet ad a győzedelmeseknek: Életnek fáját, manát, istentelenség feletti hatalmat, fehér ruhát és végezetül, hogy vele együtt lehetnek örökre. Azok akik ebben a küzdelemben kitartanak és megállnak, Isten fiainak és leányainak nevezetnek, kiket a Megváltó az örök dicsőség koronájával fog megkoronázni. Ezért sohase feledjük e szavakat: „Tartsunk ki!”

Oszijek

Kalezics György

*Ha mindent,
mi e földön kedves nekünk,
elvesztlünk,
de ha Krisztus velünk,
mint örökkécsünk,
Isten kegyelmével
sziklaként állunk
a küzdelemben,
mert az ő keze
hatalmas ereje
támogal minket. Amen!*

Bizonyságtételek az Isten házában való viselkedésről

„A kik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, akik azonban engem megúttálnak, megúttaltatnak.”
(1. Sám. 2, 30.)

Mi az Isten háza?

Az alázatos és hívő lélek számára Isten háza a menny kapuja. A hálaadó énekek, az imák és azon szavak, melyeket Isten szolgálói és képviselői mondanak, Istennek azon kiválasztott eszközei, melyek által készíti gyermekeit a mennyei nagy istentiszteletre, amelyen csak azok vehetnek részt, kik teljesen tiszták.

Az otthon a család szentélye, míg a gyülekezet Isten népének szentélye. Egy bizonyos rendszabály kell hogy fennálljon az istentisztelet időpontját, idejét és helyét illetőleg. Semmit ami az istentiszteletre vonatkozik nem szabad lekicsinyelni. Azok akik szentséges dolgokkal foglalkoznak, magasztos gondolataik vannak, nemes gondolkodással és vágyval vannak telve. Boldog lehet mindenki, aki az imaházba mehet legyen az falun vagy pedig nagy városban. Az Úr meg fog jelenni mindenhol, bárhol legyen az az imaház, ő nem néz arra, hogy az falun, hegyen, városban vagy pedig pusztán van.

Az istentiszteleti ruha

A régi földi szentély eszébe kell hogy juttassa minden fagnak azt, hogy hogyan kell tisztelnie azt a helyet, ahol az Urat dicsőítjük, ahol az Úr egyesül népével. Az istentisztelet szertartásában sok minden megváltozott. Azon tisztelet, melyet a régiek tanusítottak Isten házával szemben a régi időkben, ma teljesen eltűnt. Ne feledjük el, hogy maga Isten adott rendelkezéseket az istentiszteletek szertartására vonatkozólag.

Sokszor igen elszomorodtam, midőn Isten házába beléptem és láttam, hogy egyesek milyen rosszul és rendetlenül vannak felöltözve. Ha a külsőnk mutatná meg azt ami a szívben van és a jellemet, akkor ezeken nem volna található semmi mennyei. Nincsen helyes fogalmuk a rendről, tisztaságról, jó magaviseletről, melyeket Isten mind azoktól megkövetel, kik őt dicsérni jönnek. Vajjon milyen benyomást gyakorol ez a hitetlenekre és az ifjúságra, kik ezt mind észreveszik és mindjárt ítélik?

Sokan úgy lépnek be Isten házába, mint valamely közönséges helyiségbe, kalappal a fejükön, közönséges és piszkos ruhájukban. Ezek nem gondolnak arra, hogy Istennel és az angyalokkal kell találkozniuk. Ebből a szempontból összes gyülekezeteinkben nagy változásnak kell végbemenni. Maguknak a prédikátoroknak is jobb fogalmat kell erről alkotniuk. De sajnos,

erre nem fordítatik elég figyelem. Az Úr sokszor elfordította orcáját azoktól akik őt imában keresték, mert nem viselkedtek, nem ruházkodtak úgy ahogyan az illik az Isten házában.

A tisztaságra, a rendre és az öltözködésre vonatkozólag mindenkinek tanításra van szüksége. Természetesen, ez nem azt jelenti, hogy az öltözködést túlságba vigyük. Mert ha valaki túlságba viszi az öltözködést, úgy a jelenlevők figyelmét magára vonja s olyan gondolatok támadnak, melyeknek nem szabad hogy felidőzzenek Isten jelenlétében. Isten kell hogy foglalkoztassa gondolatainkat és az istentisztelet, mert ezáltal dicsőségére leszünk. Tehát a brossokkal, ezüsttel, arannyal, tollal stb. való díszítés nem kedves Isten előtt, különösen a gyülekezetben, ahol az ember minden figyelmét az istentiszteletre kell hogy összpontosítsa, mert csak így lakozhat Isten mibennünk.

A ruha a Biblia szerint legyen előírva. Az Úr ezeket mondja apostola által: „A ti ékeségeitek ne legyen külső, hajaknak fonogatásából és aranynak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való, hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.” (1. Péter 3, 3. 4; 1. Tim. 2, 9. 10.) A dívat bálvány, ami mindég uralta a földet s ami gyakran a gyülekezetbe is behúzódik. Ha a szülők észreveszik, hogy gyermekeik a világi dívat és szokások után mennek, akkor nézzenek Ábrahámra és tegyenek meg mindent, hogy ettől őket elfordítsák. Ahelyett hogy a világba vinnék hozzák őket közelebb Istenhez.

Tehát senki meg ne gyalázza Isten házát ruhájával, mert ott Isten és az angyalok jelenlétében van. (A Bizonyságtételek V. köt. 491—500 old.)

„Midőn belépnek oda szíveik meglágyuljanak és az alábbiakhoz hasonló gondolatokkal foglalkozzanak: Itt Isten lakozik Ez az ő Háza! Tiszta gondolatokat és szentséges indokokat kell magamban táplálnom. Nem szabad megtűnnöm szívemben az irigységet, hazugságot és a gonosz gondolatokat, mert hiszen a szent Isten elébe járulok. Ez a hely, ahol Isten találkozik az ő népével és megáldja azt. A Magasságos és Fenséges, aki örökkévalóságban lakozik, rámtekint, vizsgálja szívemet, ösmeri életemnek legtitkosabb gondolatait és cselekedeteimet is!” (Bizonyságtételek, 203, 204 old.)

És hallék szózatot az égben, amely ezt mondja: „Vala: Most lett meg az idővesség és az erő és a mi Istenünknek országa és az ő királyságának hatalma; mert a mi atyánkfiaiainak vádlója levettetett, ki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istentünk előtt.” Jelenések 12, 10.

A gyülekezet minden tagjának különféle szolgálata van az életben. De ami az Istenhez való viszonyunkat illeti, mindnyájunknak közös szolgálata van: „Szeresd a Te Istenedet teljes szívedből, a te teljes lelkedből, és minden gondolatoddal; és felebarátodat mint magadat.” E parancsolathoz van fűzve egész életünk. Ha ez a szeretet hiányzik belőlünk s a bizalmatlanság és gyűlöletet tápláljuk, melyeknek légkörében minden kihűl és megfagy, úgy önmagunknak és másoknak is kárára vagyunk.

Sátán magát Istent is megtámadta és elítélte, amikor még a mennyben volt. Isten iránt való gyűlöletével és támadásával az angyalok között a mennyben nyugtalanságot és gonosz légkört teremtett, mely által nemcsak saját, de mások életét is aláásta és sok angyalt Istentől eltérített. Aminek is végeredményben az lett a következménye, hogy a mennyből levettetett a földre a gonosz angyalokkal együtt. (Jelen. 12, 7–9.) Sátán még itt sem hagyta félbe munkáját. Ugyanazon csellel, amelylyel a mennyben az angyalokat elcsábította, ment el az édenbe Ádámhoz és Évához. Amiképen a mennyekben is gyalázta és vádolta Istent, azonképen Őt az első emberpár előtt is gyalázta és vádolta. A Bibliából láthatjuk, hogy Eva kezdetben ennek a gonosz kísértésnek erősen ellentállt, hitet vetve mindabba amit Isten nekik megparancsolt és megmondott. De Sátánnak sikerült megtörni Évának Istenbe és a parancsolatokba vetett hitét és így Évában megszületett a kétely Isten kijelentéseivel szemben. Tehát, hitt kísértőjének, elvetette Teremtőjének szavát és így elesett tőle. Vele elesett élettársa, Ádám is. Abban a pillanatban szemek meghomályosodtak, és lelkük megínogott, elveszítvén szemek elől Isten jóságát és szeretetét. Így gondolataikban és felfogásukban hamis képek támodtak mindazokról, amiket Teremtőjük nekik készített. Ezáltal tehát új szellemet öltöttek magukra.

Erről Pál apostol is ír a Rómabeliekhez, intézett levelében, mondva, hogy a kétely és a bizalmatlanság, melyet Sátán az első emberpárba beoltott, az egész emberiségre kihatott. Egyszóval a kétely gyümölcsei: a bizalmatlanság, a rossz szellem, a bűn és még mások, az emberekre kiterjedtek. (Róma 5, 12–14.) Vegyük például azt a méltatlankodás és rágalmasokat, melyek Izraelben uralkodtak amikor Egyiptom földjéről távoztak. Sátán akkor minden erejét felhasználta, hogy az Isten népét megkísértse, hogy eltérítse Istennek tiszta szabályai, parancsai és előírásaitól, melyek által Isten előakarta készíteni Izrael népét az Evan-

Tanács azok számára

Írta: Szilank

gélium hirdetésére. Egy alkalommal Sátán eredménye oly nagy volt, hogy rábírta Áront és Miriámot, Mózes testvéreit, hogy beszéljenek Mózes ellen. (IV. Móz. 12, 1–15.) De mindezen felkelők később elvették méltó jutalmukat, gyűlöletük gyümölcsét. (IV. Móz. 14, 1–45.) Mindamellet, hogy Izrael népe cselekedeteiért oly sokszor elvette méltó büntetését, nem javult meg, míg végül Kóré és társai Isten és Mózes ellen támadtak. De láthatjuk, hogy felkelésükért ők is elvették méltó büntetésüket. (II. Móz. 16, 1–50.) Tehát Izrael népének elegendő bizonyítéka volt arra nézve, hogy a földön a gonoszság uralkodik, amely vakul keresztülviszi rombolásait és rossz terveit, rágalmasait és Istennek örök törvényei ellen intézett támadásait. Izrael népe azt is tudta, hogy Sátán a vezetők szemében Istent mindég megakarja gyalázní, amelyre minden eszközt felhasznál: a rágalmasást, pletykákat, haragot, lázadást, nyílvános kihágásokat stb., csakhogy árthasson annak a munkának, amelyet Isten tervezett népével. Sátán embereit mindég Izrael soraiból vette ki, igyekeztvén, hogy minél jobban hassanak a népre, mely által végezetül teljesen megronthatná Istennek népét. Izrael népe igen keserű és nehéz tapasztalatokat szerzett, melyekről nekünk Pál apostol ír és amelyek tanulságot írtak meg, ne talán mi is így járjunk. (I. Kor. 10, 1–11.)

De az aki lejött a mennyből a földre, hogy elrontsa Sátán tervét, Jézus Krisztus igen, Ő nekünk más szabályt hozott amely által kiakar minket békíteni Istennel és hozzá akar bennünket vezérelni. Krisztus — Sátán tetteinek éppen az ellenkezőjét teszi az emberekkel. Krisztus új szellemet, új szabályt mutatott az embereknek. Míg Sátán rágalmaszott, támadott és rombolt, addig Krisztus épített és Istenhez vezérelte azokat, kiket Sátán megtévesztett és megsemmisíteni szándékozott. A Filippibeliekhez írt levél második levelében ezen teljesen ellenkező szabályt hozza fel. Pál apostol itt azt mondja, hogy Krisztus követőinek gondolata egy legyen, egy szeretet, egy szellem uralja őket, ne tegyenek semmi olyant ami kárakra volna, ne nézzék mindég a saját hasznukat, hanem felebarátaikra is gondoljanak. Majd végezetül Krisztust hozza iel példának, ki mindamellet

Ne légy a t

„Az Isten or
ember aki jó n
débe. S mikor
nak, előjve ellen
a búza közé é
tés kikele és me
mutatkozik a
désék, veszeked
rag, incselkedé
kozás, gyűlölet

„Ekkor mon
úrnok: „Avagy
földedbe? Honn
ő mondá: „Az
Máté 13, 24–
Ezért ne ved
a szépet és a

a akik rágalmaznak

Menác Miklós

sz mag hintője

ga olyan mint az
ot vete szántó föl-
emberek elalvúvá-
e és konkolgt hinte
lméne. Mikor a ve-
ná a termést, meg-
akoly: elenségeske-
rosszakarat, ha-
svódások botrán-
égyentelenség stb.
ak a szolgák az
n jó magot vetettél
ehát a konkolgy? És
enség tette ezt.”
Gal. 5, 19—21.
rossz magot; vesd
5, 22. 23.

hogya az Atyával egy volt, amiké-
pen mondván van, megalázkodott éret-
tünk és emberré lett, mint mi, szen-
vedett érettünk és velünk, megízlelte
bűneink következményeit, csak hogy
rajtunk segítsen.

Midőn Isten az utolsó időben
utolsó gyülekezetét felépítette, amely
által munkáját befejezni óhajtja, tud-
ván hogy Sátán továbbra is folytatni
fogja romboló munkáját a földön, a
Bizonyágtételeket adta néki figyel-
meztető és tanácsadóul, majd utalt
a Bibliára is mint megírott szavaira.
Itt Isten gyermekeinek rámutat arra,
hogya Sátán üldözni fogja őket, hogy
megsemmísítse, mint a „maradék”-ot
akik megtartják Isten parancsolatait
és a Jézus hitét, amiképen ezt régen
az Izraelben is cselekedte. (Jelenések
12, 7.)

Szeretnék néhány helyet idézni a
Bizonyágtételekből, melyek erről be-
szélnek: „Ahol Isten Lelke ott az alá-
zatosság, békétülés és szeretet. Krisztus
igazi tanítványa törekszik Krisztus kép-
mását elérni. Törekszik, e földön
Isten akaratát betölteni, amiképen az
a mennyekben van. De azok, kiknek
szíve be van mocskolva, nem bírnak
és nem óhajtanak jót cselekedni. Nem
képesek Istennek négy első parancsol-
atát megtartani, amelyek Isten iránti
kötelességünkről beszélnek; nem bír-
ják megtartani a többi hatot sem, melyek
a felebarát iránti kötelességeink-
ről beszélnek. Szíveik telve vannak
önzessal, míg a hibát mindig azokban
keresik akik jobbak tőlük. Olyan dol-

gokba avatkoznak, melyeket az Úr nem reájuk bízott,
míg elhagyják azt a munkát, melyet tenniük kellene,
amely sokszor csak abból áll, hogy magukra vigyáz-
zanak, netalán szívükben a keserűség gyökere neve-
kedjen, amely a gyülekezetet megháborgatná és be-
mocskolná. Az ilyen tagok állandóan mások csele-
kedeteit figyelik, nemhogy saját magukat néznék
és hibáikat kijavítanák. Ha ezek szíveikből kivetnék
az önzést, a gyűlölködést, a haragot, az áskálódást,
akkor nem ítélnék el azokat, kik Isten szemében job-
bak tőlük.

Aki másokat akar javítani, mindenekeelőtt javítsa
meg magát. Az ilyen egyénnek Isten Lelkére van szük-
sége, hogy készen legyen minden szemrehányást elvi-
selni és tanulnia kell az önmegtartózkodást. A föld minden

kincse nem értékesebb egy léleknel. Akik tén-
leg szeretik Istent, azok törekedni fognak, hogy
életüket Krisztus életéhez hasonlóan rendezzék
be és az ő szellemével fognak munkálkodni
felebarátaik megmentése érdekében.

„Hogya az embert Krisztus megmentse, el-
hagyta a mennyei trónt és lejött a földre, hol
szenvedett, gyalázatot az ember bűnéért és
végül meghalt érte, hogy megmentse. Ha arra a
nagy és végtelen áldozatra nézünk, melyet Krisz-
tus érettünk hozott, akkor azok kik elismerik az
Ő nevével jól teszik-e ha a gyülekezetet kicsi-
nyével szemben lenézőek és közömbösek?”

Milyenek kell akkor hogy legyenek a test-
vérek szavaikban és cselekedeteikben, hogy
meg ne rontsák az olajat és a bort. 1) Milyen
gyengédek, türelmesek és szívélyeseknek kellene
hogy legyenek azokkal szemben, kik Krisztus
vérével lettek megváltva!

Ha valamely testvér hibázott, nem szabad,
hogy testvérei sugdolózzanak erről, megna-
gyítván azt, mely talán nem is való. Ez, sajnos
sokszor történt már meg amiért is Isten nem
volt megelégedve azokkal, kik erősek lehetnek
volna az Úrban. A világ látja ezeknek gyen-
geségeit és elítéli őket, és az igazságot melyet
hirdetnek. Istenem, vajjon ki állhat meg jelenlé-
tedben? Ki lakozhat vajjon a Te szent hegye-
den? Ki hiba nélkül jár, nem rágalmaz nyelv-
vel stb. Zsolt. 15. Itt láthatjuk, hogy a vádoló
és a rágalmozó ki lesz zárva Isten országából,
s nem lakozhat a szent hegyen. Aki felebarát-
ját csúfolja, nem lehet Isten akarata szerint.

„Ó, hányszor kénytelenek a prédikátorok
félbeszakítani nemes munkájukat, az emberek-
nek Istenhez való térítését, csakhogy a békét-
lenséget, amely a gyülekezetben a testvérek
között van, elsímítsák?”

„Ez már sokszor kényszerítette a pré-
dikátorokat, hogy munkájukat félbehagyják. Ez
pedig semmi más, mint az emberiség egyik
ellenségének a legnagyobb ravaszága, aki az
Úr munkáját megakarja rontani. Azon lelkek,
kik a keresztúton állanak, hogy elhatározzák
magukat, mely úton fognak haladni, sokszor
e rossz külső hatásoknak átadván magukat,
elveszítik minden érdeklődésüket az igazság
iránt, ami után nagyon nehéz őket újból
megtéríteni. Sátán igen ravaszul munkálkodik
és igyekszik, hogy a prédikátorokat munkájuktól
elfordítsa, éppen akkor amikor az a lélek aki-
vel dolgozik az elhatározás előtt áll, hogy
ezáltal megsemmísítse az eredményt.”

(Folytatása következik)

1) Zakariás próféta 4, 1—6, És. 6, 6. és 22, 17. János
7, 37—39 szerint az olaj és a bor a Szentlélek kettős
munkáját jelenti. Az olaj a Szentléleknek azt a tulajdon-
ságát jelképezi, amellyel megkenetik az ember szemé, hogy
lásson és megérthesse az igazságot; míg a bor a Szentlé-
lek másik tulajdonságát jelzi: az erőt, amelyet az ember-
nek ad, hogy nevedhessen a keresztény életben.

Első kérdés: *Melyik időre vonatkozik Jelenések 7, 1? Nenád M.*

Felelet: Jeremiás 11, 9–17; 12, 7–12; Habakuk 1, 5–9 és még más bibliaszövegekből láthatjuk, hogy a próféciában a szelek a politikai zavargásokat, háborús híreket és háborúkat jelentenek. A Jelenések 7. része szerint ezen szeleknek a föld négy oldaláról kell hogy megeredjenek, hogy megsemmisítsék az egész földet; tehát világos, hogy itt egy utolsó világháborúról van szó amelyről Jelenések 16, 12–16. ír.

Midőn ezek az angyalok elakarták a szeleket eresztetni, egy angyal ebben megakadályozta őket. Jelenések 6, 12. 13. az utolsó idők jeleiről beszél, amelyeknek a középkori nyomorúságok után mindjárt be kellett volna következniük, vagyis az 1755-beli nagy földrengés, majd az 1780-és 1783-beli nap- és holdelsötétedés és az 1833-beli nagy csillaghullás után. (Hasonlítsd össze Máté 24, 21. 22. 29.) Aki nem olvassa figyelemmel, annak úgy tűnik fel, mintha ezen jelek után a végnek mindjárt el kellene jönnie. De Máté 24, 33-ban Krisztus mondja, hogy a vég az ajtó előtt áll. A világháború kitörése után, midőn Amerika is beavatkozott, sokan azt gondolták, hogy ez a Jelenések 16, 13–15-ben jövendőlt idő. De három hónapra rá ez a háború hirtelen elsímult. Ez azért történt, mert Istennek egy angyala lejött és a négy angyalnak megparancsolta, hogy tartsák vissza a szeleket. Tehát ebből látható, hogy azon esetek, melyekről a Jelenések 7, 1–3 verseiben van szó, azon időkhöz tartozik amelyről Máté ev. 24, 29. 30. és Jelenések 6, 13. 14. ír, vagyis 1833-tól kezdve a hetedik csapás kiöntéséig.

Második kérdés: *A Jelenések 7, 4–8 versei az Izrael népéről és 12 törzséről beszél. Ezen törzsek zsidó névvel nevezettek. Azt jelenti-e ez, hogy Isten az igazi zsidókból 144.000-et fog megpecsételni?*

Felelet: Mivel a jövendöléseket Isten Lelke adta, nem szabad azt testí, hanem lelki szemmel nézni. (1. Kor. 2, 12–16.) Ha ezen versek azt írják, hogy ezek Ábrahám leszármazottjai, akkor minden testi ember azt mondhatná, hogy ezek a zsidókra vonatkoznak. De Pál apostol, mint lelki ember, kijavítja a testi emberek véleményeit Ábrahám és Izraelről. A Galattabeliekhez írt levelének 3, 28. és 29. verseiben bebizonyítja az apostol, hogy Ábrahám leszármazottjai a megtért zsidók és minden megtért

ember, bármely nemzetségből. Ime így szól: „Nincsen ime itten többé zsidó sem görög... mert mindnyájan egyek vagytok a Jézus Krisztusban. És ha Krisztusé vagytok, akkor Ábrahám ivadékai vagytok, örökösök az ígéret szerint.”

Egy másik helyen az apostol azt mondja, hogy nem mindenki zsidó, ki zsidónak született, hanem azt mondja, hogy az a zsidó, aki lelkileg zsidó, kinek szíve a Szentlélek által van körülmetélve. (Róm. 2, 28. 29.) S amiképen az Úr nem fogad el egy zsidót sem örököséül, aki nincsen megtérve, akképen azt sem ismeri el, hogy Izrael vagyis Jákob fia. Amikor Jákob Istenhez fordult, legyőzvéen magában az óember és lélekben átélte Krisztus megváltását, akkor ismerte csak el Isten őtet Ábrahám örököséül és a „győző” nevet adta neki, ami zsidóul Izrael. (Lásd I. Móz. 32. 24–30.)

Jákobnak 12 fia volt, akikből 12 nemzedék fejlődött. Minden ember fiává lehet, természetesen az újjászületés által, az óember legyőzésével.

A megnemtért Izrael leszármazottjai nem elégedtek meg avval, hogy ők csak Jákob nevével neveztesse, hanem lassan az ő lelki nevével kezdték élni — „Izrael”-el — amelyre nem volt joguk. Pál apostol ezeket írja efelől: „Nem mindenki Izrael, ki Izraelből származik.” (Róm. 9, 6.) Tehát Isten csak azokat fogadja el Izrael fiainak, kik hit által lettek Izrael gyermekei, bármely nemzedékből vagy ágazatból valók is legyenek. (Róm. 11, 17. 25; Gal. 3, 28. 29.)

Az újjászületés által mi nem hagytuk el családi neveinket. Ekképen a lelki Izraeliták sem hagyták el nemzedékeik neveit; mert Jákob sem hagyta el régi nevét, amikor az Úr őt Izraelnek nevezte el, melyet a Bibliából is láthatunk, mert sok helyen nem az az Izrael, hanem a Jákob nevet használja. S mivel minden megtért ezen tízenkét törzs valamely ágához tartozik, úgy kénytelen annak a törzsnek nevét is viselnie.

Tehát az előbbiekből és abból, hogy az Újszövetség senkit sem fogad el Izrael örökösének akiben nincsen Krisztus és az ő Lelke, láthatjuk, hogy a Jelenések 7, 4–8 versei azon megtértekről és elpecsételtekről beszélnek, kik 1833 után fogadták el a Jelenések 14. belső hármangyali üzenetet, kik a Krisztus hitével bírtak a tízenkét törzs egyikében.

Mocsnik A.

Kedves kis Barátaim!

Hogy vagytok? Ime megint elmúlt egy teljes hónap, amióta beszélgettünk. Remélem jól vagytok. Ezen alkalommal Alyaszkába foglak vezetni, ez egy sziget Észak-Amerika északi részén. Ott van, ahol Amerika és Ázsia érintkeznek. (Nézzétek meg a térképet.)

Alyaszkán van egy folyó, melyet Jukonnak hívnak, amely a Beringi tengerbe ömlik, ez Alyaszka és Ázsia között van. Ezen földrészén a nap télen csak néhány órát süt. A nyár igen rövid, de a nap nyáron nem megy le sohasem, éjjel-nappal az égen látható. A Jukon folyóban igen sok arany van, ezért itt igen sok embernek aranykeresés a foglalkozása. A tél igen hideg. E földrészén a lakosság igen kevés, akik indiánusok. Valamikor misszionáriusaink jöttek ide, s iskolát alapítottak a kis indián gyermekek részére. Ezen iskolákból ma még kettő fennáll. Itt a kis indián gyermekek írni és olvasni tanulnak. Ezen gyermekek között volt a kis Minda, aki tanító szeretett volna lenni. Mivelhogy misszionáriusunk látta e gyermekek tehetségét és akaratát s amellet engedmességét elküldte az Egyesült Államokba, hogy ottan folytassa tanulmányait.

A hajón melyen a gyermek utazott vadászok voltak, kik ezen a tájon vadakat ejtettek el, hogy azután innen elszállítsák s az élve elfogottakat állatkertekben értékesítsék. A kis Minda minden nap etette ezeket az állatokat, nem félt tőlük egyáltalában, még a legvadabbak és legvérengzőbbektől sem.

Egy délután, midőn a fedélzeten ült és olvasott s amellet egy almát eszegetett, egy erős kiáltást hallott. Egy nagy medve kiszabadult és megtámadta az embereket, akik azt visszaakarták terelni a ketrecbe.

„Menekülj Minda, mentsed meg életedet!” Kiáltották a megrémült emberek, amidőn észrevették, hogy a vad egyenesen feléje tart. De a kis Minda nem ijedt meg, hanem az almából leharapva, egy darabot a medve orra alá nyújtott. A medve nem bírta ezen kísértésnek ellentállni, s elvette a nyújtott alma darabot.

A tengerészek és a vadászok rémülve néztek a jelenetet. Borzongva nézték az emberek, mikor a medve az utolsó falatot bekapta a levegőbe dobta azt, azután újra elkapta és megezte. Majd leült és várta, hogy játszahasson.

„Te jó medve vagy!” mondotta néki a kis Minda, legalább is mintha egy kis pajtásának mondaná. „Most meg gyere velem, mert van még több almám.”

És valóban a medve ment utána, míg ő az embereknek ezeket mondotta: „Hozzatok még almát!” Egy szolga hamarosan átadta a kis Mindának az almákat, ki ezzel a medvét ketrecéhez csalta. Nyugodtan bement s utána az ajtó bezárult.

A vadászok úgy elváltak telve, hogy mikor a kikötőbe értek, vettek a kis Mindának két szép öllőzet ruhát, amilyet még soha nem látott. Mielőtt elhagyta volna a hajót még egyszer meglátogatta a medvét és adott néki almát.

Látjátok, Gyermekek, milyen csoda történhet, ha jók vagytok. A jó ember az állathoz is jó, s az állat ezt igen értékeli. Sok állat csak azért ellensége az embernek, mert üldözi és kínozza azt. Az ember úgy bánik az állatokkal, mintha azokat Sátán teremtette volna. Az állatok bántalmazásával Krisztust sértjük, aki őket teremtette. Olvassátok el Példabeszédek 12, 10; 16, 7. és Dániel 6, 7—23.

Itt a kis Minda fényképe. Jelenleg Amerikában tanul. Imádkozzatok érte, hogy egykor majd embereket is megnyerhessen, amint a hajón ezt a medvét.

Szüleitekkel egyetemben szívélyesen üdvözl

Mocsnik bácsi

Az Észak-Európai Egyesület

Minden szombaton ezen negyedben az Északeurópai Egyesület területeiről hallunk híreket. Ezen egyesülethez a következő földrészek tartoznak: *Európában*: Angolország, Grönland, Parvezia, Dánia, Norvégia, Svédország, Litvánia, Letónia, Esztónia és Lengyelország; *Afrikában*: Sziera Leona (1), az Aranypart (2), Nigéria (3), Uganda (4), Kénia (5) és Gambia (6) (lásd a térképet). Ezek azok a földek, hol a munka elkezdődött. Ezen kívül még sok olyan rész van, ahol a munka még nem kezdődött meg. Ezek: Szenegália (7), Ajvore (8), Francia Szudán (9), Nigar (10), Csad (11), Angolegyiptomi Szudán (12) és az olasz Szomália (13). Ezen afrikai területeken kb. 57 millió ember él.

Az 1–6 sz. földeken 1937-ben 1688 lélek lett megkeresztelve és a gyülekezetbe felvéve. Csak Kémiában (5), a múlt esztendőben egy összejövetelünkre 5000 néger jött el. Egy ottoni gyülekezetünknek 142 rendes szombatiskolai tagja van. Minden tag nagy buzgalommal igyekszik felebarátját megmenteni. A múlt esztendőben igen jól dolgoztak, úgy hogy sok tagot kaptak a gyülekezetbe, körülbelül 300-at és 142 gyermeket.

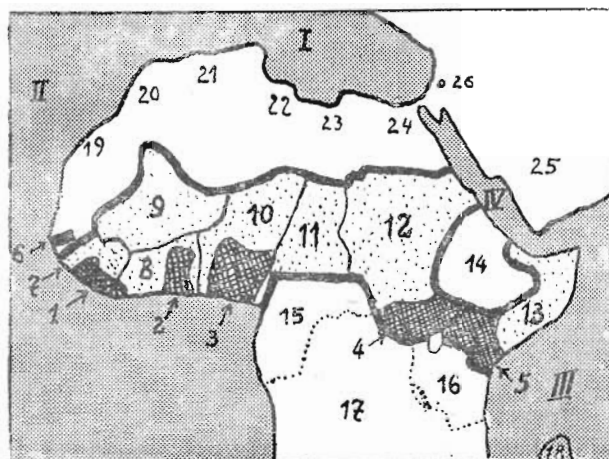
Néhány esztendővel ezelőtt Nigériában (3) alig volt 1.000 tagunk és kb. 4.000 szombatiskolai tag. Ma rendes taglétszámunk 2.500, míg a szombatiskolai tagok száma 14.000. A múlt esztendőben 469 lélek keresztelkedett itt meg, a szombatiskolához pedig az utolsó 6 hónapban kb. 2.000 lélek csatlakozott.

Az 1–6 sz. földeken kb. 10.000 keresztelt tagunk van, míg a szombatiskolának 37.000 rendes tagja van. De még mindég vannak óriási területek, hol a munka nincsen még megkezdve, hol még semmitsem tellünk, mert itten nincsen még egy iskolánk sem, hogy fiatal embereket képezhetnénk ki a munkára. Emlékezzetek meg azért e területekről imáitokban és adakozásaitokban a tizenharmadik szombaton. (Dán. 12, 3.)

Rid E. V.

az Északeurópai tagozat elnöke

Magyarázat: I. A Földközi tenger. — II. Az Atlanti Óceán. — III. Az indiai Óceán. IV. A Vörös tenger. — Az 1–6 földrészek 10.000 keresztelt tag van és kb. 37.000 szombatiskolai tag. A 7–13 földrészen nincsen egyetlen misszionárius és egyetlen tag sem. E földrészekről felénk e hívás jó: „Jertek és segítsetek nekünk!” A 14–18 földrészek: Etiópia, Kamerun, Tanganyika, Délafrikai divízió és Madagaszkár. A 19–26 földrészen: Rio del Oro, Marokkó, Alzír, Tunisz, Líbia, Egyiptom, Arabia és Jeruzsálem

Reggeli dicséret

IGÉRET A MI MINDENNAPI SZÜKSÉGLETÜNKRE

Ruha és táplálék

1. k. Zsolt. 104, 14.	—	És.	13—15
2. sz. „ 156, 25.	—	„	16—18
3. cs. És. 33, 16.	—	„	19—21
4. p. Zsolt. 37, 3.	—	„	22—24
5. sz. Máté 6, 30.	—	„	25—29
Szombatmegk. 7.9		bevégz.	7.0

Erő és tisztaság

6. v. Jób 17, 9.	—	És.	30—32
7. h. II Tim. 2, 21.	—	„	33—35
8. k. Zsolt. 24, 3. 4.	—	„	36—38
9. sz. És. 1, 25.	—	„	39—41
10. cs. Filipp 4, 8. 9.	—	„	42—44
11. p. És. 40, 29.	—	„	45—47
12. sz. II Péter 3, 13. 14.	—	„	48—52
Szombatmegk. 6.50		bevégz.	6.49

Alázatosság és türelem

13. v. Jób. 23, 10.	—	És.	53—55
14. h. I Péter 3, 4.	—	„	56—58
15. k. Péter 2, 20.	—	„	59—61
16. sz. Filipp 2, 14. 15.	—	„	62—64
17. cs. Jakab 5, 7. 8.	—	„	65—66
18. p. Jakab 1, 4.	—	Jer.	1—3
19. sz. II Kor. 13, 11.	—	„	4—9
Szombatmegk. 6.39		bevégz.	6.38

Bátorság

20. v. Júdás 24 és 25.	—	Jer.	40—12
21. h. II Tim. 1, 7.	—	„	13—15
22. k. Jer. 1, 9.	—	„	16—18
23. sz. II Préd. 15, 17.	—	„	19—21
24. cs. II Péter 3, 3.	—	„	22—24
25. p. I Péter 5, 10.	—	„	25—27
26. sz. I Kor. 15, 58.	—	„	28—32
Szombatmegk. 6.29		bevégz.	6.26

A szükséges dolog

27. v. Róma 8, 32.	—	Jer.	33—35
28. h. Filipp 4, 19.	—	„	36—38
29. k. II Kor. 9, 8.	—	„	39—41
30. sz. I Tim. 6, 17.	—	„	42—44
31. cs. II Péter 1, 2. 3.	—	„	45—47
Szombat v. 6.15			

ADVENTHÍRŰK

megjelenik havonként — ára 2 dinár

Szerkeszti és kiadja:

MOCSNIK ALBIN

Beograd, Vojvode Protića 12.

„MINERVA“ nyomdai műintézet
Beograd, Pop Lukina 12 — Tel. 22-335